

Rozkaz ministra obrany ke Dni ozbrojených sil

Vojáci a vojákyně, občanští zaměstnanci a občanské zaměstnankyně,

30. června 1918 přísahal ve francouzském Darney před zástupci Československé národní rady a francouzským prezidentem Raymondem Poincaré na šest tisíc členů Československé brigády věrnost budoucí republiče, jejíž samostatnost podpořila Francie jako vůbec první spojenecká země. Následně i Velká Británie a Spojené státy americké uznaly československé legie jako součást dohodových vojsk a Československou národní radu jako počátek vlády budoucího samostatného československého státu.

Slova přísahy mluvila o tom, že Češi a Slováci budou po boku svých spojenců bojovat do té doby, dokud jejich národy nebudou úplnými pány svých osudů. Přisahající legionáři dobře věděli, kolik překážek ještě zbývá překonat, než Praha a Bratislava budou moci začít žít příběh své společné existence.

Z celkového počtu více než jednoho sta tisíce legionářů, bojujících na frontách první světové války v Rusku, ve Francii a v Itálii se jich do vlasti nikdy nevrátilo pět a půl tisíce. Jen v samotné Francii prošlo československými jednotkami na dvanáct tisíc osob a svůj život pro nový stát obětovalo na šest set padesát dobrovolníků.

V Masarykově republice byly potom ozbrojené síly budovány v duchu legionářské tradice. Dobře vycvičené, vysoce motivované, kvalitně vyzbrojené, připravené udělat vše pro uhájení těžce nabyté státní samostatnosti.

Právě dnes, v den devadesátého sedmého výročí slavnostní vojenské přísahy u Darney, je nanejvýš vhodné připomenout si památku legionářů, na něž navázali příslušníci československých zahraničních jednotek na frontách druhé světové války a jejichž pokračovateli jsou i účastníci novodobých mezinárodních operací.

České ozbrojené síly mohou být hrdy na své legionářské tradice, které jsou hodny úcty a následování. Jsou to hodnoty, které dokázaly přežít jak nacistickou okupaci, tak nános čtyřiceti let totality, aby se po roce 1989 opět staly impulsem pro budování nové Armády České republiky.

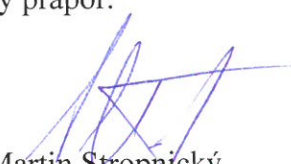
Současná armáda, s vysokým kreditem důvěry, kterou získala jak doma, tak v zahraničních misích, je důslednou ochránkyní odkazu zakladatelů našich ozbrojených sil i naší státnosti.

Česká republika je již šestnáct let členem Severoatlantické aliance a důsledným zastáncem pevné transatlantické vazby. O naši bezpečnost je dobře postaráno, neboť máme spolehlivé spojení. Nejsme však pouhými pasivními příjemci garancí vlastní bezpečnosti, ale svými možnostmi a schopnostmi naše jednotky a jejich příslušníci přispívají k udržování míru a obnovení stability v různých koutech světa.

Historická událost, kterou před třinácti lety prezident České republiky stanovil svým rozkazem jako Den ozbrojených sil, v sobě nese významné, symbolické poselství. Dnešní datum patří všem, kteří přispívají k dobrému jménu Armády České republiky; kteří nezapomněli, že odvaha, čest, odpovědnost a vysoká morálka neztratily ani po mnoha desetiletích na svém významu a zůstávají zdrojem síly a inspirace při budování moderní armády moderního státu.

Za poslední rok se bezpečnostní situace v Evropě i ve světě změnila. Do hry znovu vstoupila rizika, která se ještě nedávno mohla zdát jako nepravděpodobná či dokonce nemožná.

Zajištění obrany je proto třeba věnovat prvořadou pozornost. I v tom spočívá naplnění odkazu těch, kteří kdysi u města Darney přísahali na svůj bojový prapor.

Martin Stropnický
ministr obrany